Bijlage Big 8

Prioriteren (en doelen)

In 2019 legt de risicoanalyse de basis voor de volgende stap in het proces, het strategisch beleidskader. In de hierop volgende jaren worden hieraan beleidsevaluaties, de jaarverslagen toegevoegd.

Strategie →Kadernota VTH 2019-2022

Aan de hand van de visie, de strategische doelen (op visieniveau) en een risicoanalyse, legt de gemeente de wijze van prioriteren vast. Aanvullend worden hier de kaders bepaald waarin dit in het uitvoeringsprogramma nader wordt uitgewerkt. Met deze kaders voor vergunningverlening, toezicht en handhaving wordt duidelijk welke nalevingsstrategie wordt toegepast om het nalevingsgedrag te verbeteren, om zodoende de gestelde doelen te behalen (art. 7.2, Bor). Dat betekent, dat er een nalevingstrategie is uitgewerkt. De nalevingstrategie bestaat uit een preventiestrategie (hoe overtredingen te voorkomen?), toezichtstrategie (hoe zicht houden op naleefgedrag?), gedoogstrategie (hoe handelen bij het afzien van handhaving?) en een sanctiestrategie (hoe repressief optreden?). Voor de laatste is een landelijke norm ontwikkeld, de landelijke handhavingsstrategie.

Daarnaast draagt het bestuursorgaan er zorg voor dat dit beleid en het handhavingsbeleid van de andere betrokken bestuursorganen en de organen die belast zijn met de (strafrechtelijke) handhaving onderling worden afgestemd. Zoals met andere gemeenten, de politie en brandweer (art. 7.2, Bor). De vraag is, of en hoe dit op strategisch niveau geborgd is. Is er bijvoorbeeld een bestuursovereenkomst of een contract die de afstemming tussen deze partijen borgt? Er worden geen concrete eisen gesteld ten aanzien van de periodieke herijking van beleid.

Programma en Organisatie →Uitvoeringsprogramma 20XX

Met de bepaalde wijze van prioriteren worden op basis van de risicoanalyse prioriteiten gesteld. Vervolgens worden in het beleid doelstellingen vastgelegd die de organisatie wil behalen ten aanzien van deze prioriteiten (art. 7.2, Bor). Hierbij moet het ambitieniveau in lijn zijn met capaciteit (art. 7.5, Bor).
Het operationeel beleidskader wordt goed vormgegeven als de koppeling tussen de ~~doelgroepen~~ kaders, doelstellingen en activiteiten en de strategieën die zijn gemaakt. In feite zijn de strategieën zoals ze nu in het land gebruikt worden geen strategieën, maar een omschrijving van de beschikbare instrumenten. Op het moment dat een mix van deze instrumenten wordt ingezet om een doel te bereiken is er sprake van een strategie (bijvoorbeeld: de calculerende overtreder kan beter aangepakt worden met een (hoge) boete, dan een onbewuste overtreder die niet bekend is met de wet- en regelgeving).

Centraal bij 'Programma en organisatie' (ook wel planning en control fase genoemd) staat het toewijzen van de noodzakelijke capaciteit en financiële middelen die nodig zijn om de gestelde doelen te kunnen bereiken (art. 7.5, Bor). Dit wordt jaarlijks vastgelegd in een uitvoeringsprogramma (art. 7.3, Bor). Een uitvoeringsprogramma omvat tenminste:

- een duidelijke verbinding met de gestelde prioriteiten en doelstellingen;
- een weergave van de concrete activiteiten voor vergunningverlening en toezicht & handhaving, inclusief de bijbehorende capaciteit en middelen.

Ook zijn er op operationeel niveau afspraken gemaakt over de afstemming en samenwerking met andere VTH-partners, bijvoorbeeld over een specifiek probleem of project dat samen wordt opgepakt.

Voorbereiding, Uitvoering en Monitoring

Werkwijzen

Om ervoor te zorgen dat het de ambtelijke organisatie op een juiste wijze uitvoering geeft aan de uitvoering van het VTH-uitvoeringsprogramma en het VTH-beleid, handelt de organisatie op grond van vooraf vastgestelde procedures, processen en protocollen (art. 7.4, Bor).

Uitvoering

De kern van deze stap betreft de uitvoering van de te verlenen vergunningen en het controlebezoek zelf (inclusief de hieruit volgende acties). Vergunningverlening is gescheiden van toezicht en handhaving. Verder is de organisatie 24-uur bereikbaar, of heeft dit anderszins georganiseerd, bijvoorbeeld in samenwerking met andere overheidspartijen. Ook moet voorkomen worden dat één persoon langdurige tijd toezicht houdt op één inrichting, daarom wordt personeel regelmatig gerouleerd (art. 7.4, Bor).

Monitoring

De volgende processtap in de BIG-8 is de monitoring. De organisatie houdt met behulp van een geautomatiseerd systeem de resultaten en de voortgang van de uitvoering van het beleid en het uitvoeringsprogramma bij. De monitoringsresultaten worden weergegeven in het jaarverslag en gebruikt voor bijsturing van de operationele cyclus en voor input op de beleidsevaluatie (art. 7.4, Bor).

Beleidsevaluatie (en Rapportage)

In essentie betreft deze stap het analyseren van allerlei relevante elementen dan wel veranderingen voor de vergunningverlening, toezicht en handhavingsorganisatie. Ten behoeve van het onderdeel ‘rapportage en evaluatie’ van de BIG-8 worden minimaal:

- vierjaarlijks de risico’s in kaart gebracht met een risicoanalyse (art. 7.2, Bor),
- jaarlijks verantwoordingsrapportages opgesteld (art. 7.7, Bor),
- vierjaarlijks een beleidsevaluatie uitgevoerd (art. 7.7, Bor).

In een risicoanalyse wordt minimaal ingegaan op “het samenspel van het effect van niet-naleving en de kans dat niet-naleving zich voordoet” (CCV, 2013) (zie ook art. 10.3, eerste lid, Mor). Een jaarverslag bevat duidelijke conclusies over de mate van uitvoering van het uitvoeringsprogramma. De beleidsevaluatie gaat in op de bijdrage aan beleidsdoelen, de beheersing van risico’s en of beleid, prioriteiten en/of programma bijgesteld dienen te worden. De resultaten uit de beleidsevaluatie en de jaarrapportage kunnen ertoe leiden dat de risicoanalyse bijgesteld wordt.